

at repræsentere, og det ærede Medlem vil dog ikke beskyldte mig for, at jeg ikke interesserer mig for Lovgivning paa dette Omraade og i det hele taget ikke søger at varetage Sømandsstandens Interesser af Hensyn netop til de Vælgere, som jeg repræsenterer. Naar det ærede Medlem ogsaa mente, at det kun var ganske faa Sømænd, der havde Lejlighed til at stemme ved Valgene, saa vil jeg sige, at der dog ikke faa Gange er blevet afgivet en stor Del Sømandsstemmer i min Kreds, om der end ved sidste Valg ikke var saa mange hjemme, men det er ogsaa den eneste Gang, siden jeg blev valgt, hvor der ikke har været afgivet en større Del af deres Stemmer. Man fik ogsaa det Indtryk af den Tale, som det ærede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgkreds (Knop) nu holdt, at naar han interesserer sig for Lovgivning paa dette Omraade, er det for Standen i Almindelighed og hans egne Vælgere i Særdeleshed, og det samme gælder mig or mit Vedkommende.

Hammerich: Det er ganske rigtigt, at jeg i 1892 ikke endnu havde faaet Syn for, hvor ubillig denne Konsulatafgift er. Det, der den Gang blev vedtaget, betragtede man som en beskeden Opfyldelse af et Ønske hos Søfarten. Statskassens økonomiske Stilling var ogsaa den Gang saaledes, at jeg havde det Indtryk, at man da ikke kunde naa videre. Ubilligheden af denne Afgift er jo ogsaa netop først bleven rigtig slaaende i de senere Aar, ligesom det først er efter den Tid, at vi have ladet Staten paatage sig ganske anderledes Byrder til Fordel for andre Erhverv og blandt andet lagt en Del af Byrderne over paa Skibsfarten.

Naar det ærede Medlem siger, at jeg glemte, at han var Repræsentant for Sømandsstanden, maa han have overhørt, at jeg udtrykkelig sagde, at vi havde kun ganske enkelte Medlemmer — som netop særlig det ærede Medlem —, der have en Del Vælgere indenfor Sømandsstanden.

Frederiksen: Det er meget rigtigt, som det ærede Medlem, der nu satte sig, sagde, at man i 1893 ikke havde Øjet opladt for, at det var af saa stor økonomisk Betydning for Sømændene at faa Konsulatafgiften nedsat. Men jeg anførte paa mit Partis Vegne allerede den Gang, at der var mange Søfolk, særlig af dem, der repræsenterede vor Sejlskibsflaade, der følte sig haardt trykkede. Hvis man havde vedtaget det Forslag, som det ærede Med-

lem for Frederikshavn (H. Madsen) og jeg den Gang stillede, vilde Resultatet være blevet det, at vi allerede fra 1893 havde faaet en mindre Konsulatafgift, og det havde været en Skattelettelse, som det slet ikke havde været for meget at give Sømændene allerede den Gang. Det ærede Medlem maa have hørt fejl, naar han mente, at jeg sagde, at han havde udtalt om mig, at jeg ikke følte mig som Repræsentant for Sømændene. Det sagde jeg ikke. Men det ærede Medlem udtrykte sig jo heller ikke paa denne Maade. Han sagde, at der var ingen Rigsdagsmand, som af Hensyn til sine Vælgere havde Anledning til at gøre noget for Sømændene, og dertil sagde jeg, at det havde jeg for mit Vedkommende Anledning til, det er i Særdeleshed mine Vælgere, der have bevirket, at jeg efter Eyne har taget Del i Lovgivningsarbejdet paa dette Omraade, saaledes som det nu har kunnet falde sig i de Aar, jeg har været Medlem af dette høje Ting.

Udenrigsministeren (Deuntzer): Jeg skal indskrænke mig til at bemærke, at for Udenrigsministeriet har dette Lovforslag meget ringe Interesse. Det er i alt væsentligt kun økonomiske Betragtninger, som her have været afgørende, og det er ogsaa disse Betragtninger, som have medført, at Regeringen i alt Fald for Tiden ikke har ment det rigtigt at gaa videre, end nærværende Lovforslag tilsigter.

I øvrigt skal jeg takke for den venlige Modtagelse, som Lovforslaget har faaet, og som giver Haab om, at det vil lykkes let og hurtigt at føre det gennem Rigsdagen.

Da ikke flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til 2den Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 88 af 8. Maj 1894 om Anlæg og Drift af private Jernbaner (Lyngby—Vedbæk).

(Lovforslaget findes i Tillæg A., Sp. 2607 ff.).

Sagen sattes under Forhandling.